

П Р И К А З Ч И Ц А

(Изъ М. Моравская)

Тая малка приказчица свършва тжно най-подиръ.
Подъ капчука две врабчета си живѣли въвъ миръ.
Две врабчета, две звѣнчета си живѣли въвъ миръ.

Въ кжци пѣкъ живѣлъ Ваньо, веселъ и игривъ
хлапакъ,
А при него подъ кревата — Бижо, бѣлий котаракъ.
Билъ котакътъ много нѣженъ, много милъ и много
драгъ.

Ваньо съ него се покачилъ, за да му покаже самъ,
Какъ врабцитѣ съ нѣжна обичъ гледатъ свойтѣ малки
тамъ.
Ала Бижо, щомъ ги зърналъ, скокналъ пѣргаво и — амъ !

Хукналъ Ваньо да го гони, но напразно — то се знай.
Дѣлго плакалъ той и клелъ се съ Бижа вечъ да не
играй.
Туй е малка приказчица съ много, много тженъ край.

Превелъ : Ас. Разцвѣтниковъ.